

между възвищението Япраклие и обширната сливенско-мечкаревска равнина. Последната, по генеза ерозивно-денудационна и тектоническа равнина, като ограничава възвищението Япраклие, пръкъсва източното разпространение на Сръдна гора, като остава поменатитъ по-горѣ термални извори на височина 10—12 м. надъ равнината (полето) и 14 м. надъ най-близкитъ сръдни тунджански води,¹⁾ които иматъ споредъ ситуацияния планъ на банитъ кота 172·10 м. Това положение на термалните води по отношение на полето и на р. Тунджа имаше важно значение за каптирането и експлоатацията на водите.

Като непосрѣдствено продължение на възвищението Япраклие се явяватъ нераздѣлимитъ отъ него прѣвъзвищия, наречени „Чукитъ“ (на брой 8) и възвищенията на мястностъта край Тунджа, наречена „Черкезица“; когато издигаещтъ се надъ полето други възвищия, а именно: „Кошарли баиръ“, „Тепето край гиреня“, „Дикъ-Тепе“, „Узунъ баиръ“, върха „Шекердженъ“²⁾ и пр. трѣбва да се приематъ орографски както и самото възвишение Япраклие, като посрѣдствено продължение на Сръдна гора, понеже сѫ тѣ отъ нея отъ по-послѣ съ равнината отdfлени.

Частъ отъ Сръдна гора съставя тѣй сѫщо постепенно издигаещето се надъ равнината и надъ склона, отъ който извиратъ термалните води, низко и наклонено къмъ сѣвероизтокъ плоскогорие, находеще се между селата: Мехремъ бей, Джиново, Налбантлари, Глуфишево и Аскъй и долината наречена Гюледжикъ. Що се отнася до продълговатото възвишение, находеще се въ полето югозападно отъ с. Кара-сърлие наречено „Таушанъ баиръ“, като се сѫди по него-вото тектоническо устройство и геологическо произходжение, еднакво може да се причисли къмъ областъта на Сръдна гора, както и къмъ областъта на самия Балканъ.

Въ района на приложената ми къмъ изложението геологическа скица въ масштабъ 1:126000 влиза отъ областъта на Балкана твърдѣ малка частъ, а именно частъ отъ южния му склонъ. Отъ политетъ на този склонъ се намѣрватъ термалните извори на Сливенските бани на разстояние около 6 кил., отъ което се вижда, че въпросните извори не сѫ много отдалечени отъ самия Балканъ. Поменатиятъ балкански склонъ е сравнително на мястъ доста стръменъ и отъ

¹⁾ Най-късното разстояние отъ р. Тунджа до старите бани е 535 м.

²⁾ Котитъ на повечето отъ тия възвищия, както и на нѣколко други по-важни орографски точки, сѫ забѣлѣзани въ приложената къмъ настоящето изложение геологическа карта.